

[Industriministeren]

drøfte situationen for de danske værfter. Det har jeg allerede flere gange i løbet af 1990 givet tilsagn om i Skibsværftskontaktudvalget, hvor jeg regelmæssigt mødes med både branchen og fagbevægelsen, uden i øvrigt at sige, hvad noget sådant skulle indeholde.

Støtteloftet er for 1991 af EF-Kommissionen fastsat til 13 pct., hvilket er en reduktion fra 20 pct. i 1990. Selv om regeringen såvel som de danske skibsværfter fandt, at der var basis for et endnu lavere støtteloft, er der dog tale om en halvering af loftet på to år, idet det i 1989 var på 26 pct.

Selv om de danske værfter er meget effektive og konkurrencedygtige, vil det være vanskeligt at konkurrere med en sådan forskel.

Regeringen har imidlertid lagt vægt på, at dette problem bliver løst på en økonomisk forsvarlig måde. Regeringen ønsker ikke en permanent støtteordning. Tværtimod må vi fastholde aftrapningen.

Det er derfor meget tilfredsstillende, at Socialdemokratiet på baggrund af forslaget fra Socialdemokratiet i en fælleserklæring om skibsfinansiering med regeringen har fastslået denne aftrapning, dog under hensyntagen til, naturligvis, udviklingen inden for støtteloftet i både EF og ikke mindst inden for OECD.

Det har også været afgørende for regeringen, at der i forbindelse med en forlængelse af ordningen bliver markeret ansvarlighed over for det problem, at ordningen med stigende inflation kan blive meget kostbar for staten.

I den fælles erklæring er der enighed om at arbejde for at fastholde en ansvarlig pris- og omkostningsudvikling i Danmark for derigennem at begrænse omkostningerne for statskassen ved forlængelse af ordningen, og jeg gør opmærksom på, at det er en udgift, der løber over 15 år i dette tilfælde. Parterne er også enige om at finde det fornødne grundlag for ordningens finansiering i de kommende år.

Forlængelsen af værftspakken og den i øvrigt gunstige ordresituation for danske værfter betyder, at der er grundlag for at ændre garantiordningen for bygning af mindre fragtskibe, således at den hviler på en præmiebetaling. Parterne er derfor enige om at indføre en præmiebetaling, som kan dække omkostningerne til administration og til eventuelle indfrielse af garantier, og således at ordningen for fremtiden ikke medfører udgifter for staten.

Udsigterne til at kunne fastholde den ansvarlige lavinflationspolitik, som er skabt i Danmark, og Socialdemokratiets tilslutning til at aftrappe indeksordningerne må betragtes som en gevinst, der samlet set er med til at gøre Socialdemokratiets lovforslag økonomisk forsvarligt, hvorfor jeg på regeringens vegne kan tilslutte mig lovforslaget med disse forbehold, som vi i øvrigt har aftalt med Socialdemokratiet som forslagsstiller.

Nyrup Rasmussen (S):

Da Socialdemokratiet offentliggjorde sit lovforslag den 28. december sidste år, gav jeg udtryk for, at det var en god dag for danske skibsværfters beskæftigelse og fremtidige udviklingsmuligheder.

Det var der god grund til, fordi CD og Socialistisk Folkeparti samme dag udtrykte god og konstruktiv forståelse for og tilslutning til det principielle sigte i Socialdemokratiets forslag. Dermed kunne vi konstatere, at et flertal her i Folketinget var til stede for at sikre, at danske værfter ikke udkonkurreres af andre EF-landes statsstøtte.

Baggrunden for forslaget er helt entydigt den, at hvis vi ikke griber ind øjeblikkelig med virkning fra 1. januar 1991, så vil danske værfters konkurrencesituation blive klart forringet allerede for de ordrer, der indgår her i 1991 til leverance i de nærmest følgende to år.

EF-Kommissionens beslutning før årsskiftet om at sænke loftet for medlemslandenes nationale støtte var et skridt i den rigtige retning, ja vist, men det var et utilstrækkeligt skridt.

Vi anerkender naturligvis alle industriministerens ihærdige forsøg på at få nedbragt støtteloftet i EF så meget som overhovedet muligt, men jeg tror også, at vi i en god stund er nødt til at erkende, at resultatet af de mange anstrengelser måske også viser os, hvilke meget stærke kræfter vi er oppe imod, hvilke stærke interesser vi er oppe imod inden for EF-området.

Jeg er ganske enig med industriministeren i betragtningen om, hvor vigtigt det er, at vi fortsætter bestræbelserne for at få nedtrappet EF-støtteloftet så meget som overhovedet muligt, og jeg håber meget, at vi også under forhandlingerne i 1991 vil se nye væsentlige skridt i den retning.

Principielt bør vi slippe helt af med statsstøtten til værfterne; det er vi grundlæggende enige